

edelibes@hotmail.com

Impreso(s): Wednesday, April 26, 2006 3:42:19 PM

De: Virginia Mascaro <ginians@gmail.com>
Enviado el: Wednesday, April 26, 2006 2:14:56 PM
Para: "elisa delibes de castro" <edelibes@hotmail.com>
Asunto: Entrevista de nuevo

Por si acaso, te copio las preguntas en el mensaje.
 Gracias por avisarme.
 Virgínia

Entrevista a Miguel Delibes

1-Primero de todo agradecerle el mundo que nos ha legado a través de sus libros. Un mundo rural, primitivo i de gentes sencillas, que la llamada civilización y el progreso han hecho desaparecer definitivamente. Usted, que tan bien lo conoció i describió, ¿puede confirmar este hecho)?

2-Es usted un escritor con territorio: Castilla la Vieja. Esta territorialidad literaria es la que ha dado universalidad a su escritura. I en ella inscribe un ser universal, con sus pasiones humanas y los resortes que las mueven, en el que puede mirarse todo hombre. En este sentido, ¿cree que la literatura, sea de la procedéncia que sea, nos hermana, en cuanto apela a lo que compartimos como humanos?

3-Descubrir la Castilla oprimida y postrada, tan alejada de la colonizadora y imperial, me ha hecho amar su paisaje, sus gentes. ¿Leer nos ayuda a ser más tolerantes?

4-En el prologo de "Obras Completas". Volumen 1. Ediciones Destino, del 1964, usted afirma: "Preocupación siempre viva en mi, ha sido el hallazgo de valores estables, de valores materiales permanentes y hasta el día, no

encontré otro menos engañoso que la naturaleza". Más de cuarenta años después ha escrito, junto a su hijo Miguel Delibes de Castro, "La tierra herida. Que heredaran nuestros hijos". ¿Ha sido duro constatar que la naturaleza que usted conoció y amó está desapareciendo a marchas forzadas? Y ante una situación así, ¿que cree que debemos o podemos hacer?

5-Sus novelas son como películas de cine que te sumergen literalmente en un mundo donde no falta ni sobra nada. ¿Quizas por este motivo ha sido tan difícil adaptarlas al cine? Con excepciones honrosas como "Los Santos Inocentes", de Mario Camus.

6-Usted ha confesado: "Yo no he sido tanto yo, como los personajes que representé en este carnaval literario. Ellos son en buena parte mi biografía". ¿Con cual de ellos se identifica más? ¿Quizás con el señor Cayo, de "El disputado voto del señor Cayo", con Cipriano Salcedo, el protagonista de "El hereje"?

7-¿Cómo ve su obra con la perspectiva del tiempo? Lo dejó dicho todo? Concretamente lo pregunto en el sentido que ha construido una obra como respuesta a un mundo mal hecho. "Mi aspiración estética ha enlazado siempre con una preocupación ética: procurar el perfeccionamiento social", ha afirmado.

8-Usted mismo ha definido su trayectoria vital de perdedor, pero en la práctica ha sido un ganador. ¿Cómo se explica ésto?

9-La editorial Menoscuarto de Palencia quiere editar sus cuentos completos. ¿Le haría ilusión esta nueva publicación? En su opinión, ¿que papel tienen los cuentos en su obra?

10-¿Lee o relee, actualmente? ¿Que? ¿Cual es su libro de cabezera?, si es que lo tiene.

11-Usted está considerado un maestro de las letras, ¿que consejo daría a alguien que se dedique al oficio de escritor? ¿Y al de periodista?

2006/4/26, elisa delibes de castro <edelibes@hotmail.com>:

Virginia, estoy en el trabajo y no puedo abrir el archivo que me envías con la entrevista, pero no te preocupes que esto ocurre a menudo y en casa, esta noche, si podré hacerlo y se lo daré a mi padre para que lo conteste y te lo enviamos por el mismo conducto. Un abrazo Elisa

From: "Virginia Mascaro" <ginians@gmail.com>
To: edelibes@hotmail.com
Subject: Entrevista Miguel Delibes
Date: Wed, 26 Apr 2006 11:38:14 +0200

Apreciada Elisa,
Pepi me ha dado su correo electrónico para que le mande el cuestionario de la entrevista a Miguel Delibes (se lo adjunto en este e-mail).
Para su información soy periodista del diari AVUI, periódico catalán que se edita desde hace 30 años.
La entrevista está previsto que se publique en el suplemento Cultura, que sale todos los miércoles.
También comentarle que el año pasado entrevisté al poeta Antonio Gamoneda para el mismo magazin.

Nos hace mucha ilusión poder contar con esta entrevista en este suplemento catalán porque de alguna manera subraya un hecho importante: la cultura no ha de conocer fronteras de ningún tipo.

ti-Asi M. El, un peu mal le lundi
mais mieux

2.- El avión voló. El locutor nos dijo que
se ~~visitó~~ visitaría ~~interior~~ ^{el} interior de la vís-
ceralidad ^{y las provincias} ... ~~los territorios~~, en
un todo y otro momento cambia de voz.

3 - the last little tree will be another to any
ten little last little, ^(a rieja) winter time until, (?) will
remain to mate.

• Itaguri met accdo a le historiador hau-
ro = Itaguri con medis pera iu nederlo-
~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~ ~~ta~~
tautius knew him as an applied historian. He
had been ~~ataque~~ ^{yo} ataque a bunch of his
friends at Kyoto, who entered
the ^{le emisario} library there and took the ~~gates~~ ^{gates}

(II) vuelta
afirmar
(fue, le dijeron que pudiera modifica
que la tele ~~señales~~ ^{le dio modo} el mundo. Le pidió
muy segó al amuelo. ^{sus} ~~que~~ ~~que~~
~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~
Merced en los Estados y las reuniones en
casi son, del ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~
inventos de invierno ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~
desplazamiento ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~
de la ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~ ~~que~~

En te

2/ Los efectos i nueruden ~~tristeza~~ amargados.
 Sobremane se viven en la noche, los lados van
 Mientras moral tiene como medio de su-
 vivir vehicular.

3/ Diráne que no los destinatarios de mis novelas
 Suelen ser pobres
 Algunas que quieren, deshaciendo - al mu-
 cho le ~~extrañan~~ quieren lo bien, som ^{los} han
desmucionadas, codas y sin tantos ojos mencio-
nes.

4/ Toda la mayor parte de mi. Conviviendo
 me y leyendo un esterilismo, el de otra
 actividad donde se la vende Deltibes en
 cada proximidad.

5/ Tú, estoy de acuerdo. Es lo que dices.
 Que haya llegado la hora o no es lo que dice
 decir, ~~no~~ te diré ya se verá

6/ Hasta que punto soy un falso ^{solo} ~~soy~~
 de hoy yo. ~~No~~ ^{lo} seria ni en vida que ~~soy~~ ^{soy}

MD

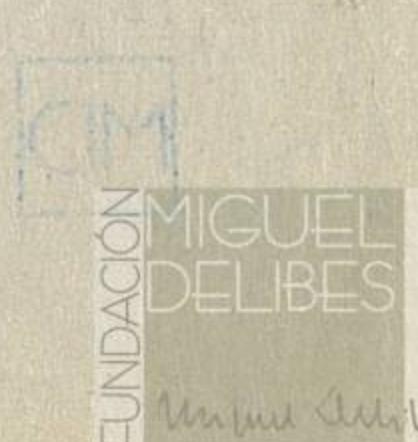
3 ^{ra} literatură românească și poloneză,
la biblioteca națională și la Muzeul Național
și guvernator în cadrul căruia s-a desfășurat
~~în cadrul~~ expoziție - în ultimul an de la
început.

6

9. Foco. Es recordado un sencillo Balay-
eje no tienen editor sin acuerdo firmar
los manuscritos: la montaña, el bosque,
etc. Estas tienen que contenerse en
telefonos y mejor informes literarios.

Morava teniendo personalidad
de ~~el humorista~~ ~~que~~ antes de
decir al público, Técnicamente el humoris-
mo ha avanzado mucho, los periodistas ~~que~~
~~hacían bromas a su alrededor~~, en cambio no
hacían bromas a su alrededor, en cambio no
hacían bromas a su alrededor, Tal vez la técnica ~~que~~
necesita un gran ingenio y la inteligencia
del humorista.

Unidad didáctica

Entrevista de Virginia Mascaró para “AVUI”. Valladolid, 28 de abril de 2006

1.- Así es. El mundo rural ha cambiado, unas veces para bien –el progreso técnico- y otras para mal: la naturaleza natural y la vida sencilla, pongo por caso. En líneas generales podría afirmar que fue la tele la que modificó ese mundo. La tele sustituyó al abuelo. Y sus historias y sus sabidurías campesinas quedaron desplazadas por los serials y las señoritas sin camisón. El invento se impuso y una verdadera revolución se ha producido en los pueblos castellanos.

2.- Claro, claro. El localismo sutilmente interpretado nos da la universalidad. Y las funciones, en un lado y otro, son intercambiables.

3.- La Castilla que usted ama es la auténtica Castilla, la vieja no la imperial.

4.- Estamos maltratando a la naturaleza natural. Contamos con medios para impedirlo pero nos asusta agilizarlos. Hace unos meses yo ataqué a Bush por su pasividad ante Kyoto, hoy ataco a España porque en vez de reducir la emisión de gases de efecto invernadero los ha aumentado. Debemos seguir en la lucha, no sólo por obligación moral sino como medio de supervivencia.

5.- Ocurre que los protagonistas de mis novelas suelen ser pobres, desheredados. Al pueblo le fascinan los ricos, con sus coches y sus suntuosas mansiones.

6.- Todos llevan parte de mí. Conociéndome y leyendo con atención, el lector adivinará donde se esconde Delibes en cada personaje.

7.-Sí, estoy de acuerdo. Eso he dicho. Que haya llegado lejos o no en este empeño ya se verá.

8.-Hasta qué punto soy un ganador sólo lo sé yo. Lo sería si supiera que mi literatura conmovera a las gentes, que quisieran ver que el amor y la felicidad no están donde los buscan. conmovera

9.-Poca. En realidad los chicos de Palencia no quieren editar mis cuentos sino las novelas cortas: La mortaja, El loco, etc. Estas tienen más contenido que los relatos y mayor interés literario.

10.-Vivo desde niño con un libro al lado. Leo más que releo. No quisiera dejar sin ver nada importante. Como lectura de página, y en puro recreo, acudo a Marcel Proust con frecuencia. Su prosa me resulta refrescante.

11.-Que lea. Y el periodista que lea también tanto libros como periódicos inteligentes. Que ejerza la profesión desde joven: entrevistas, artículos, críticas, reportaje... Hay que procurar tener una personalidad antes de darse al público. Técnicamente el periodismo ha avanzado mucho. Los periodistas, en cambio no hemos llegado a su altura. Tal vez la técnica puede progresar indefinidamente y la inteligencia del hombre no.

Muri de Virginie: muchas veces por el telévisor que han dado a nuestra entrevista 9
por un info que le han sacado (era muy breve y expresada con pocas). Ahí no tienes a tu distinción
bien lo que dice Virginie, mande (le he escrito su teléfono que se encuentra en nuestra web) que te avise
Te aviso

10

Joan J. Isern
Pladevall, premi
Ciutat de Tarragona

13

Jordi Llavina
El nou dietari
d'Àlex Susanna

05

L.A. Baulenas
Dino Buzzati,
reeditat

11

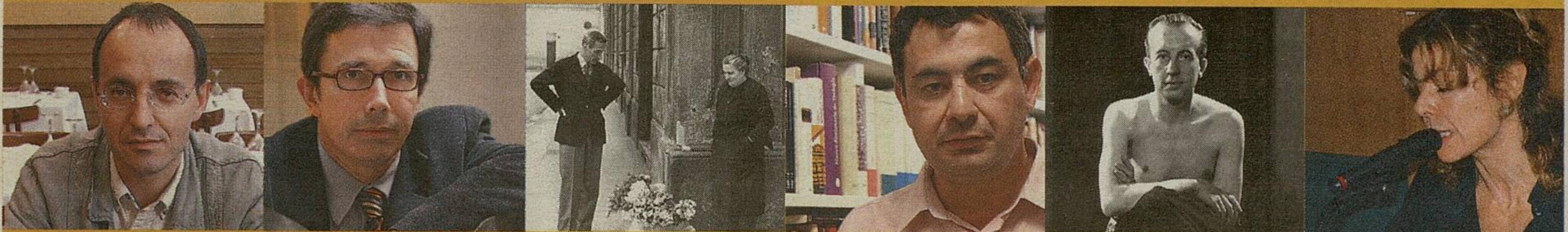
R. Costa-Pau
El premi Riba
d'Isidre Martínez

18

Salvador Rodés
Man Ray a la
Fontana d'Or

09

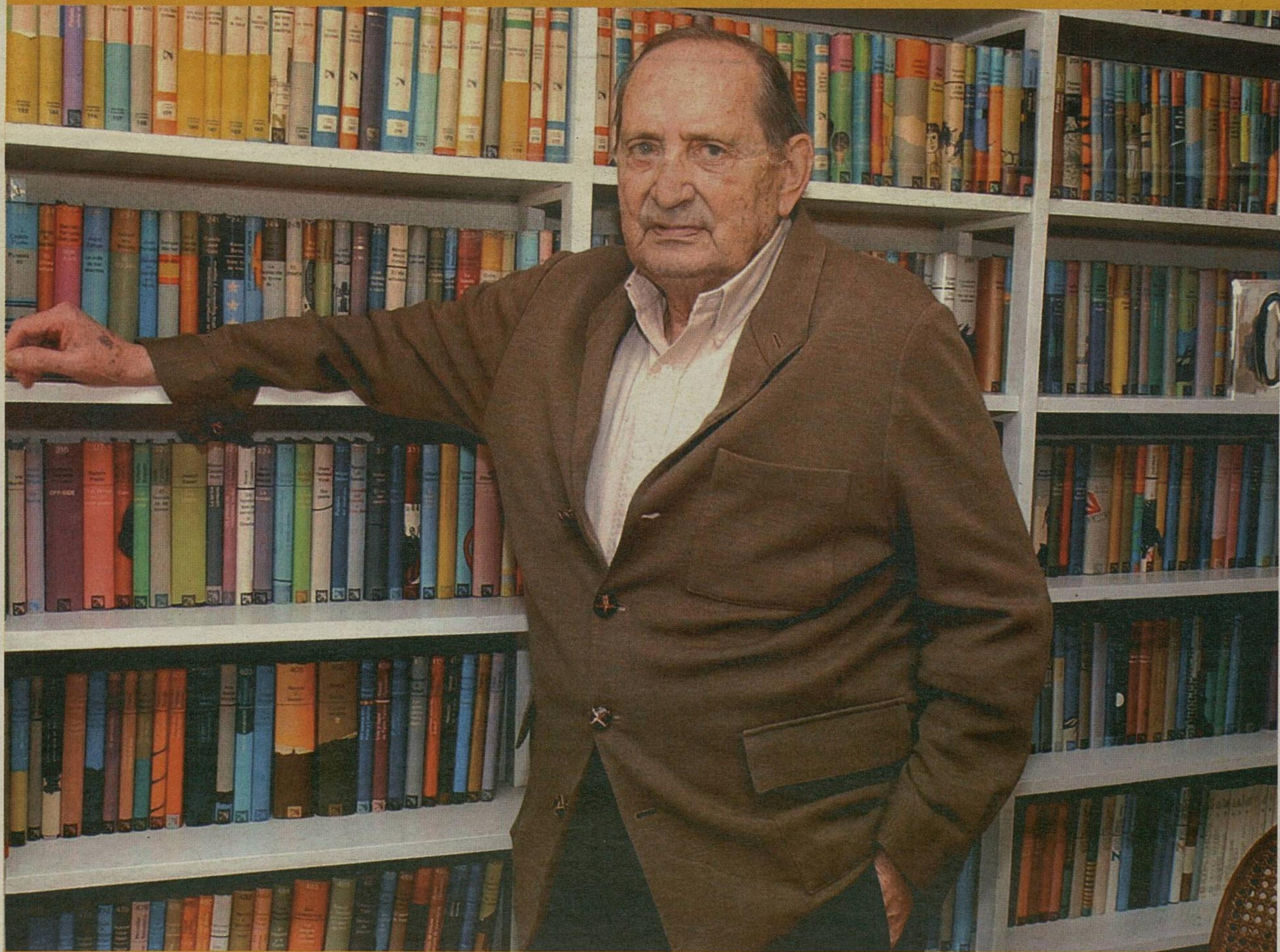
Concha García
Entrevista a
Antonella Anedda

AVUI+

Dimecres
10.05.06

Cultura

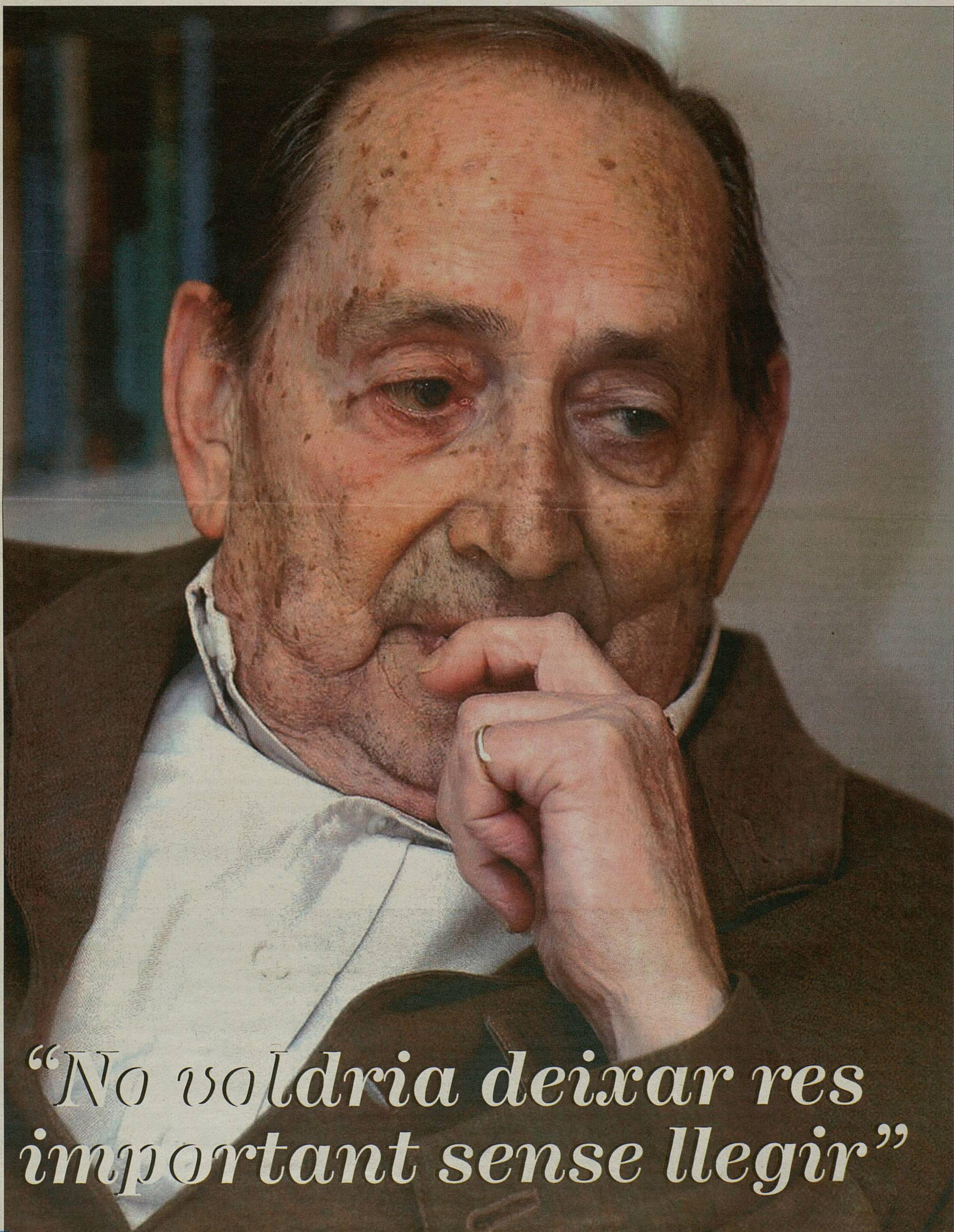
Miguel Delibes Entrevista al mestre de les lletres castellanes

“Per entretenir-me acudeixo a Proust”

MD

MIGUEL
DELIBES
Fundación

Miguel Delibes Novel·lista

“No voldria deixar res important sense llegir”

Delibes va guanyar el Nadal amb una primera novel·la que el duria a convertir-se en escriptor. • 58 anys després reflexiona, recorda, aconsella i ens convida a lluitar. • Entrevista de Virgínia Mascaró • Fotografies de Nacho Gallego / EFE

Primer de tot voldria agrair-li el món que ens ha llegat a través dels seus llibres, un món rural, primitiu i de gent senzilla, que l'anomenada civilització i el progrés han fet desapareixer definitivament. Vostè que el va conèixer i descriure tant bé, pot confirmar aquest fet?

En efecte. El món rural ha canviat, unes vegades per bé –el progrés tècnic–, i unes altres per mal, en la naturalesa natural i la vida senzilla, poso per cas. En línies generals es podria afirmar que va ser la televisió la que va modificar aquell món. La tele va substituir l'avi. I les seves històries i la seva saviesa camperola van quedar desplaçades pels serials i les senyorettes sense enagos. L'invent es va imposar i als pobles castellans s'hi ha produït una veritable revolució.

És un escriptor amb territori: Castella la Vella. Aquesta territorialitat literària és la que ha donat universalitat a la seva escriptura. Hi inscriu un ésser humà amb les seves passions i els ressorts que les mouen, un mirall on es pot mirar tothom. En aquest sentit, ¿creu que la literatura ens agermana, en la mesura que apel·la al que compartim com a humans?

I tant, i tant... El localisme subtilment interpretat ens dóna la universalitat. Les funcions, d'una banda a l'altra, són intercanviables.

Descobrir la Castella oprimida i prostrada, tan allunyada de la colonitzadora i imperial, m'ha fet estimar el seu paisatge, la seva gent. ¿Llegir ens ajuda a ser més tolerants?

La Castella que vostè estima és l'autèntica Castella, la vella, no la imperial.

En el pròleg del primer volum de les seves obres completes, editades per Destino el 1964, vostè hi deia: "Una preocupació sempre viva en mi ha estat trobar valors estables, valors materials permanents, i fins avui no n'he trobat cap de menys enganyós que la naturalesa". Més de quaranta anys després ha escrit, amb el seu fill Miguel Delibes de Castro, *La tierra herida. Qué heredaron nuestros hijos*, on constata que la naturalesa que vostè va conèixer i estimar està desapareixent a marxes forçades. Davant d'una situació així, què podem fer?

Estem maltractant la naturalesa natural. Comptem amb els mitjans per impedir-ho, però ens espanta fer-los servir. Fa uns mesos vaig atacar Bush per la seva passivitat davant Kyoto, avui ataco Espanya perquè en lloc de reduir l'emissió dels gasos d'efecte hivernacle els ha augmentat. Hem de se-

guir lluitant, no només per una obligació moral, sinó com a mitjà de supervivència.

Les seves novel·les són com pel·lícules que et submergeixen literalment dins un món en què no falta ni sobra res. ¿Creu que per aquest motiu ha estat tan difícil adaptar-les al cinema? Amb excepcions honroses com *Los santos inocentes* de Mario Camus, esclar.

Succeeix que els protagonistes de les meves novel·les solen ser pobres, desheretats. Al poble el fascinen els rics, els seus cotxes i les seves mansions sumptuosas

Vostè ha confessat: "Jo no he estat tant jo com els personatges que he presentat en aquest carnaval literari. Ells són en bona part la meva biografia". Amb quin s'identifica més? ¿Tal volta amb el senyor Cayo, d'*El disputado voto del señor Cayo*, o amb Cipriano Salcedo, el protagonista d'*El hereje*?

Tots formen part de mi. Coneixent-me i llegint els llibres amb atenció, el lector endevinarà on s'amaga Delibes en cada personatge.

Com veu la seva obra amb la perspectiva del temps? Ho ha dit tot? En el sentit que ha construït una

"Com a lectura de pàgina, acudeixo a Marcel Proust amb freqüència. La seva prosa em resulta refrescant"

obra com a resposta a un món mal fet, ha afirmat: "La meva aspiració estètica ha enllaçat sempre amb una preocupació ètica: procurar el perfeccionament social". Sí, hi estic d'acord. Això he dit. Si he arribat lluny o no és una qüestió que es veurà amb el temps.

Vostè ha definit la seva trajectòria vital com la d'un perdedor, però en la pràctica ha estat un guanyador. Com ho explica?

Fins a quin punt sóc un guanyador només ho sé jo. Ho seria si sabés que la meva literatura commourà els lectors,

farà que vulguin veure que l'amor i la felicitat no són on els busquen.

L'editorial Menoscuarto de Palència vol editar els seus contes complets. ¿Li fa il·lusió, aquesta nova publicació?

Poca. En realitat els nois de Palència no volen editar els meus contes, sinó les novel·les curtes: *La mortaja*, *El loco*, etcétera. Aquestes novel·les tenen més contingut que els relats i més interès literari.

Llegeix o rellegeix? Quins llibres?

Vinc des que era un infant amb un llibre al costat. Llegeixo més que rellegeixo. No voldria deixar res d'important sense veure. Com a lectura de pàgina, per pur entreteniment, acudeixo a Marcel Proust amb freqüència. La seva prosa em resulta refrescant.

Vostè està considerat un mestre de les lletres. Quin consell donaria a algú que es dediqui a l'ofici d'escriptor? I al de periodista?

Que llegeixi. I el periodista, que llegeixi llibres i diaris intel·ligents. Que exerciti la professió des de jove: entrevistes, articles, crítiques, reportatges... S'ha de procurar tenir una personalitat abans de donar-se al públic. Tènicament el periodisme ha avançat molt. Els periodistes, en canvi, no hem arribat a la seva alçada. Potser perquè la tècnica pot progressar indefinidament i la intel·ligència de l'home no.

Nou llibre amb la narrativa breu completa

L'escriptor Miguel Delibes (Valladolid, 1920) fa molt de temps que no concedeix entrevistes, només respon qüestionaris, sempre que li vingui de gust. Internet va fer més senzilla aquesta tasca. El 28 d'abril passat van rebre les respostes a unes preguntes enviades tres dies abans, però el diferit, sense dret a rèplica, ens ha obligat a quedar-nos amb ganes d'aclariments, puntualitzacions i explicacions més llargues. Amb tot, les breus respostes de l'escriptor castellà, membre de la Real Academia des del 1973, que ha guanyat els premis més prestigiosos en l'àmbit estatal, el Nacional de Literatura (1955), el de la Crítica (1962), el Nacional de las Letras (1991) i el Cervantes de Literatura (1993), fan prendre en la mesura justa la més mínima insinuació. Delibes es va donar a conèixer com a novel·lista amb *La sombra del ciprés es*

alargada, premi Nadal 1947, i el seu últim llibre publicat és *El hereje*, un cant apassionat a la tolerància i la llibertat de consciència. Sembla, però, que no serà l'últim llibre seu. Menoscuarto Editorial, de Palència, té previst publicar a l'octubre la seva narrativa breu completa. Un llibre que inclourà *Viejas historias de Castilla la Vieja*, el conjunt dels llibres de contes fins ara publicats, a més de *Si estas con viento sur*, *La partida*, *La mortaja* i *Tres pájaros de cuenta*, que són tres relats llargs que en el seu moment van donar nom a un llibre, a més d'altres contes, explica José Ángel Zapatero, director de Menoscuarto. El llibre veurà la llum després d'un any de feina intensa i té un interès especial perquè és la primera vegada que es publica la narrativa breu completa de Delibes en un sol volum. Per a la publicació, Menoscuarto ha

hagut d'acordar la cessió dels drets de publicació amb Destino, ja que aquesta editorial té tots els drets de l'obra de l'escriptor. L'editorial palentina té previst fer una edició rústica d'entre 5.000 i 6.000 exemplars en la col·lecció *Reloj de Arena*.

Ara bé, per conèixer Miguel Delibes des d'una perspectiva més pròxima a l'home i al novel·lista, cal llegir *El quiosco de los helados*, de Ramón García Domínguez, publicat el 2005 per Destino. En aquest llibre, escrit amb rigor biogràfic, però en un ton confidencial, el periodista i amic personal de Delibes García Domínguez hi aporta el seu coneixement directe i personal de l'escriptor. Abraça des del seu naixement, el 1920, fins més enllà dels seus 80 anys. El llibre també inclou una col·lecció de fotografies del seu àmbit familiar i professional.